

- [Spring naar de content](#)
- [Spring naar het hoofdmenu](#)

[Volgende weblog bericht \(http://noiv.nl/weblogs/peter-sloep/2010/06/16/weerbarstige-reailiteit/\)](http://noiv.nl/weblogs/peter-sloep/2010/06/16/weerbarstige-reailiteit/)

Werk aan de winkel

17 maart 2010

Onlangs was ik uitgenodigd door een grote internationaal agentschap. Zij doen allerlei nuttig werk, onder meer op het gebied van het therapeutisch gebruik van radioactieve elementen. Vooral in zich ontwikkelende landen is er een gebrek aan basale kennis op dit gebied en het agentschap ziet het als zijn taak in die behoefte te voorzien. Men dacht aan de inzet van e-learning om hun boodschap wijder en beter te verbreiden. De vraag aan mij was hoe je dat doet.

Gaande de discussie realiseerde ik me dat hun vraag onderwijskundig gezien niet zo heel geavanceerd was. Het ging hun niet om de laatste ontwikkelingen op het gebied van e-portfolio's of genetwerkt leren. De participanten waren experts op hun diverse gebieden – voeding, dosimetrie, radiotherapie – die hun geavanceerde kennis slechts zo goed mogelijk wilden delen met professionals, studenten en docenten in de rest van de wereld. De discussie ging er dus over wat nou geschikte instrumenten daarvoor waren. En, zoals dat in dat soort situaties gaat, passeerden al gauw diverse 'handige' applicaties de revue waarmee je onderwijsinhouden op het web kunt zetten, waarmee je interactiviteit kunt stimuleren, et cetera.

Dat leidde van mijn kant tot de suggestie over standaarden na te denken. Niet met de licentiekosten van, bijvoorbeeld, de gekozen auteursomgeving, maar met de kosten om je onderwijsinhouden naar een ander platform over te zetten moet je rekening houden. En dat riep bij mij de vraag op waarom zij eigenlijk hun inhouden wilden ontwikkelen en via een eigen systeem beschikbaar wilden stellen. Waarom geen 'open educational resources', vrijelijk beschikbare onderwijsmaterialen, gebruikt? Waarom de daaromheen zelf ontwikkelde inhouden niet als wikipedia-lemma's of als wikiversity-cursussen beschikbaar gesteld? Zo druk je de ontwikkelkosten en heb je geen hosting-kosten; zo ook garandeer je zichtbaarheid omdat Wikipedia-artikelen hoog scoren in Google-searches. Et cetera.

De aanwezigen waren gecharmeerd van het voorstel, maar hadden ook twijfels. Hoe garanderen we de kwaliteit? Hoe zit het met de zichtbaarheid van het agentschap als auteur? Wat vindt het agentschap ervan? Hoe het afloopt weet ik niet, maar wat de discussie mij duidelijk maakte was dat het nut van onderwijsstandaarden nog geen gemeengoed is en het denken in termen van open educational resources evenmin. Hier ligt een schone taak, ook voor geldschietende overheden.

Deze site is gemaakt met [WordPress Mu](#).

Tenzij anders vermeld, valt de content op deze site onder een [Creative Commons licentie](#).

Peter Sloep (Celstec/OU)

Peter Sloep is Professor in Technology Enhanced Learning bij het Centre for Learning Sciences & Technologies (CELSTEC) van de Open Universiteit. Hij leidt het Onderzoek- en ontwikkelprogramma naar Leernetwerken. Het onderzoek richt zich op leren en professionele ontwikkeling in genetwerkte, online omgevingen. Het programma produceert theorieën en inzichten maar ook instrumenten en richtlijnen ter ondersteuning van levenslang leren.